

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-92(6)/13/JN

Warszawa, 21 stycznia 2014 r.

DECYZJA DIH-1/ 4 /2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 267), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Drogeria i Market Grupa EKO Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu od decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 8 listopada 2013 r. (nr akt sprawy: KBP-ŻG.8361.111.2013), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych dziewięciu partii pieczywa,
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach od 23 maja do 6 czerwca 2013 r. przez inspektorów reprezentujących Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu, zwanego dalej również „*Dolnośląskim WIIH*”, w sklepie Eko w Miliczu przy ul. Kopernika 8, należącym do przedsiębiorcy Drogeria i Market Grupa EKO Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, zwanego dalej również „*stroną*”, zakwestionowano sposób oznakowania dziewięciu partii pieczywa o łącznej wartości 107,45 zł, tj.:

- trzech partii pieczywa o łącznej wartości 42,33 zł, tj.:
 - chleb zwykły krojony a’500 g w ilości 4 sztuk, o wartości 9,96 zł., oznaczony datą minimalnej trwałości „24.05.13”, dostarczony 21 maja 2013 r. (faktura VAT 9635/F/2013 z dnia 21.05.2013 r.) przez Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Smak” Grzegorz Dorosz i Bronisław Dorosz Sp.j., ul. Grunwaldzka 44, 56-330 Cieszków, zwane dalej przedsiębiorstwem „Smak” w Cieszkowie,

- chleb zwykły krojony a'500 g w ilości 11 sztuk, o wartości 27,39 zł, oznaczony datą minimalnej trwałości „25.05.13”, dostarczony 22 maja 2013 r. (faktura VAT 9740/F/2013 z dnia 22.05.2013 r.) przez dostawcę jw.,
- chleb zwykły krojony a'500 g w ilości 2 sztuk, o wartości 4,98 zł, oznaczony datą minimalnej trwałości „26.05.13”, dostarczony 23 maja 2013 r. (faktura VAT 9839/F/2013 z dnia 23.05.2013 r.) przez dostawcę jw.,

z uwagi na oznaczenie przez personel sklepu pieczywa jednodniowego wydłużoną datą minimalnej trwałości oraz uwidocznienie na wywieszce w miejscu sprzedaży nieprawidłowej (niezgodnej z prawdą) nazwy i masy jednostkowej pieczywa, tj. „chleb firmowy 600 g”, zamiast zgodnie z deklaracją na opakowaniu „chleb zwykły krojony 500 g”, co stanowiło naruszenie art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, w związku z art. 46 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (tj. Dz. U. z 2010 r. Nr 136 poz. 914 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o bezpieczeństwie żywności i żywienia” i spełniało przesłanki do uznania tych produktów za zafałszowane, w rozumieniu art. 3 pkt 10 lic. b i c ustawy o jakości handlowej.

Według oświadczenia kierownika sklepu, z dnia 23 maja 2013 r., ww. chleb został dostarczony do sklepu w całości, następnie został pokrojony przez pracowników, zapakowany w dostarczone przez dostawcę worki firmowe z nadrukiem „chleb zwykły krojony 500 g” i oznaczony przez personel sklepu datami ważności w formie metki z metkownicy. Termin ważności określono jako 3 dni od daty dostawy. Według wyjaśnień dostawcy (producenta) z dnia 27 maja 2013 r., chleb dostarczany w całości posiada jednodniowy termin przydatności do spożycia. Łącznie z pieczywem dostarczane są woreczki, służące do pakowania tego chleba po pokrojeniu w sklepie Ponadto do sklepu faktycznie został dostarczony chleb zwykły a'0,5 kg, a nie jak uwidoczniono na ww. fakturach „chleb firmowy 0,5 kg”;

- sześciu partii pieczywa o łącznej wartości 65,12 zł, tj. :
 - chleb wiejski krojony, pakowany a'550 g w ilości 1 sztuki, o wartości 3,29 zł, oznaczony datą minimalnej trwałości „26.05.13”, dostarczony 23 maja 2013 r. (dowód dostawy nr 32028/05/2013 z dnia 22.05.2013 r.) przez ZPHU Piekarnia Olek Wiesława, ul. Kolejowa 22, 56-320 Krośnice, zwane dalej piekarnią w Krośnicach
 - chleb zwykły krojony, pakowany a'900 g w ilości 3 sztuk, o wartości 11,97 zł, oznaczony datą minimalnej trwałości „25.05.13”, dostarczony 22 maja 2013 r. (faktura VAT nr 9741/F/2013 z dnia 22.05.2013 r.) przez przedsiębiorstwo „Smak” w Cieszkowie,
 - chleb zwykły krojony, pakowany a'900 g w ilości 4 sztuk, o wartości 15,96 zł, oznaczony datą minimalnej trwałości „26.05.13”, dostarczony 23 maja 2013 r. (faktura VAT nr 9838/F/2013 z dnia 23.05.2013 r.) przez dostawcę jw.,

- chleb kresowy 500 g w ilości 1 sztuki, o wartości 3,39 zł, oznaczony datą minimalnej trwałości „24.05.13”, dostarczony 21 maja 2013 r. przez dostawcę jw.,
- chleb kresowy 500 g w ilości 5 sztuk, o wartości 16,95 zł, oznaczony datą minimalnej trwałości „25.05.13”, dostarczony 22 maja 2013 r. przez dostawcę jw.,
- chleb kresowy 500 g, w ilości 4 sztuk, o wartości 13,56 zł, oznaczony datą minimalnej trwałości „26.05.13”, dostarczony 23 maja 2013 r. przez dostawcę jw.,

z uwagi na oznaczenie pieczywa jednodniowego wydłużoną datą minimalnej trwałości, co stanowiło naruszenie art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o jakości handlowej, w związku z art. 46 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, i spełniało przesłanki do uznania tych produktów za zafałszowane, w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. c ustawy o jakości handlowej.

Według oświadczenia kierownika sklepu, z dnia 23.05.2013 r., ww. chleb został dostarczony w całości, następnie został pokrojony przez personel sklepu, zapakowany w dostarczone przez dostawców worki firmowe z nadrukiem (w przypadku „chleba wiejskiego 550 g” i „chleba zwykłego krojonego 900 g”) oraz w worki przezroczyste (w przypadku „chleba kresowego 500 g”) i oznaczony przez personel sklepu datami ważności w formie metki z metkownicy. Termin ważności określono jako 3 dni od daty dostawy. Według wyjaśnień obu dostawców (producentów) ww. partii pieczywa, tj. piekarni w Krośnicach i przedsiębiorstwa „Smak” w Cieszkowie, z dnia 27.05.2013 r., chleb dostarczany w całości posiada jednodniowy termin przydatności do spożycia, dodatkowo chleb z piekarni w Krośnicach, nie sprzedany zabierany jest następnego dnia przez piekarnię. Łącznie z pieczywem dostarczane są woreczki, służące do pakowania tego chleba po pokrojeniu w sklepie.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 6 czerwca 2013 r. (nr akt kontroli: KBP-ŻG.8361.111.2013), w tym w załącznikach nr 1-5 do tego protokołu. Do akt sprawy dołączono kserokopie: wywieszki umieszczonej w miejscu sprzedaży na „Chleb firmowy 600 g”, przywołanych wyżej faktur VAT i dowodów dostaw.

W związku z powyższym, pismem z dnia 25 września 2013 r., Dolnośląski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Drogeria i Market Grupa EKO Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz ust. 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych dziewięciu ww. partii pieczywa oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 8 listopada 2013 r. (nr akt sprawy: KBP-ŻG.8361.111.2013), Dolnośląski WIIH wymierzył, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, przedsiębiorcy Drogeria i Market Grupa EKO

Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, karę pieniężną w wysokości 1.000 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych dziewięciu ww. partii pieczywa.

Pismem z dnia 18 listopada 2013 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona zakwestionowała ustalony przez organ pierwszej instancji stopień szkodliwości czynu, a w związku z tym również wysokość wymierzonej kary uznając, iż jest ona niewspółmiernie wysoka do łącznej wartości zakwestionowanych produktów. Strona zwróciła uwagę, iż stwierdzone nieprawidłowości wynikały z winy pracowników oraz błędnie wystawionej faktury przez jednego z dostawców. Podkreśliła, że stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały niezwłocznie usunięte. Zaznaczyła ponadto, iż nie uchyla się od odpowiedzialności z tytułu stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowości, jednakże, w jej ocenie, wymierzona przez organ pierwszej instancji kara jest zbyt wysoka w stosunku do stwierdzonych naruszeń.

Pismem z dnia 12 grudnia 2013 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę Drogeria i Market Grupa EKO Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Oznakowanie środków spożywczych, jak wynika z definicji jakości handlowej zawartej w art. 3 pkt 5 tej ustawy, jest jednym z jej elementów.

W myśl art. 6 ust. 1 i 2 ww. ustawy, artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane a do ich znakowania stosuje się odpowiednio przepisy określone w art. 45 ust. 2, art. 46 ust. 1 pkt 1 i art. 48 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

Jak stanowi art. 45 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, oznakowanie środka spożywczego obejmuje wszelkie informacje w postaci napisów i innych oznaczeń, w tym znaki towarowe, nazwy handlowe, elementy graficzne i symbole, dotyczące środka spożywczego i umieszczone na opakowaniu, etykietce, obwolucie, ulotce, zawieszce oraz w dokumentach, które są dołączone do tego środka spożywczego lub odnoszą się do niego. Zgodnie z art. 46 ust. 1 pkt 1 lit. a tejże ustawy, oznakowanie nie może wprowadzać konsumenta w błąd, w szczególności co do charakterystyki środka spożywczego, w tym jego nazwy, rodzaju, właściwości, składu, ilości, trwałości, źródła lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Powyższe, jak stanowi art. 46 ust. 2 tej samej ustawy, ma

zastosowanie również do reklamy i prezentacji środków spożywczych, w tym w szczególności w odniesieniu do ich kształtu, wyglądu lub opakowania, zastosowanych materiałów opakowaniowych, sposobu prezentacji oraz otoczenia, w jakim są prezentowane. Ponadto art. 16 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 01.02.2002 r. s. 1 z późn. zm.) – zwanego dalej „rozporządzeniem 178/2002”- stanowi, iż bez uszczerbku dla bardziej szczegółowych przepisów prawa żywnościowego, etykietowanie, reklama i prezentacja żywności lub pasz, z uwzględnieniem ich kształtu, wyglądu lub opakowania, używanych opakowań, sposobu ułożenia i miejsca wystawienia oraz informacji udostępnionych na ich temat w jakikolwiek sposób, nie może wprowadzać konsumentów w błąd.

W myśl art. 48 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, środki spożywcze muszą być oznakowane w sposób zrozumiały dla konsumenta, napisy muszą być wyraźne, czytelne i nieusuwalne, umieszczone w widocznym miejscu, a także nie mogą być w żaden sposób ukryte, zasłonięte lub przesłonięte innymi nadrukami lub obrazkami.

Artykuł rolno-spożywczy zafałszowany, jak wynika z art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej, to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli:

- a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,
- b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,
- c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

Pojęcie „wprowadzania do obrotu” w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej oraz art. 3 pkt 8 rozporządzenia 178/2002 oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania. W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Odnośnie wprowadzania do obrotu produktów zafałszowanych ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 4, że każdy, kto dopuszcza się tego czynu, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku

rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1.000 zł. Na mocy art. 40a ust. 4 tej ustawy, kary pieniężne wymierza, w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Ustalając wysokość kary wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na podstawie art. 40a ust. 5 ww. ustawy, stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, kary mające zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w placówce handlowej, należącej do przedsiębiorcy Drogeria i Market Grupa EKO Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu stwierdzono, że wprowadzone do obrotu dziewięć ww. partii pieczywa nie spełniło wymagań określonych w art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o jakości handlowej, w związku z art. 46 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, z uwagi na:

- oznakowanie przez personel sklepu trzech partii pieczywa jednodniowego wydłużoną datą minimalnej trwałości oraz uwidocznienie na wywieszce cenowej nieprawidłowej nazwy i masy jednostkowej pieczywa, tj. „chleb firmowy 600 g”, zamiast zgodnie z deklaracją na opakowaniu „chleb zwykły krojony 500 g”,
- oznakowanie sześciu partii pieczywa jednodniowego wydłużoną datą minimalnej trwałości .

Biorąc powyższe pod uwagę, organ pierwszej instancji uznał, że uwidocznienie na wywieszkach cenowych przy trzech ww. partiach pieczywa nieprawidłowej nazwy, masy jednostkowej pieczywa i oznakowanie ich wydłużoną datą minimalnej trwałości spełniało przesłanki do uznania tych produktów za zafałszowane w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b i c ustawy o jakości handlowej, z uwagi na podanie nazwy, masy jednostkowej pieczywa i daty minimalnej trwałości, niezgodnych ze stanem faktycznym. Natomiast oznakowanie sześciu ww. pieczywa wydłużoną datą minimalnej trwałości spełnia to przesłanki do uznania tych produktów za zafałszowane w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. c ustawy o jakości handlowej, z uwagi na podanie daty minimalnej trwałości, niezgodnej ze stanem faktycznym.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył, w drodze decyzji, przedsiębiorcy Drogeria i Market Grupa EKO Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, to jest przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu dziewięć ww. partii pieczywa zafałszowanego, karę pieniężną w wysokości 1.000 zł, uwzględniając wszystkie kryteria wymienione w art. 40a ust. 5 ww. ustawy o jakości handlowej.

W złożonym odwołaniu strona nie kwestionuje ustaleń kontroli w zakresie nieprawidłowości w oznakowaniu artykułów rolno-spożywczych, nie zgadza się jednak ze stwierdzeniem, że wskazane uchybienia naruszały w sposób znaczący prawa konsumenta do bezpieczeństwa zdrowotnego, co za tym idzie podważa ocenę stopnia szkodliwości czynu jako wysoki i wymierzenie kary niewspółmiernie wysokiej do stopnia szkodliwości czynu

oraz wartości zakwestionowanych produktów. Ponadto strona zwróciła uwagę, iż powstałe nieprawidłowości wynikały z winy pracowników, tj. niezastosowania się personelu do zaleceń kierownika skontrolowanej placówki oraz jego niedopatrzania. Podjęła również działania mające na celu usunięcie stwierdzonych uchybień.

W odwołaniu strona wniosła o ponowne przeanalizowanie akt sprawy z uwzględnieniem starań dołożonych przez spółkę mających na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości oraz o zmianę klasyfikacji stopnia szkodliwości czynu i zmniejszenie wysokości wymierzonej kary pieniężnej.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że art. 40a ustawy o jakości handlowej wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie spełniona przesłanka wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych, podlega karze określonej w tym przepisie. Ustawodawca zakłada więc istnienie odpowiedzialności w każdej sytuacji naruszenia przepisów prawa żywnościowego, co znajduje potwierdzenie na gruncie praktyki sądowo-administracyjnej, np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 894/10.

Prezes UOKiK wskazuje ponadto, że w zakresie niedopełnienia obowiązków dotyczących znakowania, wynikających z ustawy o jakości handlowej, za odpowiedzialną należy uznać wyłącznie stronę, która jako profesjonalista w branży powinna znać i stosować przepisy związane z wykonywaną przez nią działalnością. Nawet jeśli stwierdzone nieprawidłowości były wynikiem niedostosowania się pracowników strony do obowiązujących w jej placówkach handlowych procedur wprowadzania i znakowania artykułów rolno-spożywczych, nie powoduje to wyłączenia odpowiedzialności w tym zakresie. W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002, każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Odnosząc się do zarzutu postawionego przez stronę w odwołaniu, Prezes UOKiK dokonał ponownej weryfikacji wszystkich wpływających na wysokość kary przesłanek, wskazanych w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej.

W ocenie Prezesa UOKiK, motywy, jakimi kierował się organ pierwszej instancji przy ocenie stopnia szkodliwości czynu, polegającego na wprowadzeniu do obrotu artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych, były słuszne. Podanie w oznakowaniu niezgodnej z prawdą daty minimalnej trwałości, nazwy i masy pieczywa, stanowiło nierzetelną informację i w istotny sposób naruszało interesy i prawo konsumentów do rzetelnej informacji o nabywanych produktach, uniemożliwiając im dokonanie właściwego, zgodnego z ich oczekiwaniami wyboru. Nie ma wątpliwości, iż szczególnie oznakowanie produktu wydłużoną datą minimalnej trwałości jest czynem o wysokim stopniu szkodliwości, gdyż naraża konsumentów na zakup produktu o niewłaściwej jakości handlowej, a w przypadku pieczywa jego świeżość jest jedną z podstawowych cech na jaką konsumenci zwracają uwagę przy zakupach. Nie ulega wątpliwości, że czerstwe pieczywo nie ma tych samych walorów co

świeże i nie dla każdego konsumenta jest przydatne do spożycia, co z kolei narusza jego interes ekonomiczny. Dodać należy, że celem prawa żywnościowego jest m.in. ochrona interesów konsumentów przed nieuczciwą praktyką handlową, jaką jest wprowadzanie do obrotu produktów zafałszowanych. Zarzucany czyn narusza podstawową zasadę zaufania konsumenta w obrocie środkami spożywczymi. Konsument dokonując wyboru produktu dysponuje często jedynie informacjami producenta lub sprzedawcy o produkcie, w związku z tym jest zdany na to co zostało zadeklarowane na opakowaniu czy wywieszce w miejscu sprzedaży. W związku z tym konsument przyjmuje, że został poinformowany rzetelnie i prawidłowo odnośnie właściwości danego produktu a informacje zadeklarowane przez sprzedawcę czy producenta są zgodne z prawdą. Biorąc pod uwagę powyższe i rolę, jaką pełni w życiu codziennym pieczywo oraz powszechność jego spożycia stopień szkodliwości czynu należało uznać za najwyższy.

Określając stopień zawinienia, organ odwoławczy wziął pod uwagę, że stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości powstały u przedsiębiorcy, który przy wprowadzaniu towarów do obrotu powinien dochować należytej staranności, aby były one prawidłowo oznakowane.

Przy określaniu zakresu naruszenia, Dolnośląski WIIH słusznie uwzględnił okoliczność, iż doszło do naruszenia wymagań istotnych z punktu widzenia właściwości produktów oraz naruszenia interesów i praw konsumentów, w tym dostępu do rzetelnej informacji. Konsument nabywał w rzeczywistości inny produkt niż uwidocznił na wywieszce w miejscu sprzedaży, o mniejszej masie i przekroczonej dacie minimalnej trwałości. W konsekwencji skutkowało to naruszeniem jego interesów ekonomicznych i prawa do rzetelnej informacji o produkcie. Nierzetelne informowanie w oznakowaniu produktów o nazwie, ilości i trwałości stanowi niedopełnienie obowiązku zapewnienia zgodności oferowanych produktów z wymogami polskiego i europejskiego prawa żywnościowego. Prawo to nie przewiduje możliwości zwolnienia się z tego obowiązku i stanowi, że jego celem jest ochrona interesów konsumentów. Z tego względu prawidłowo określono zakres naruszenia jako znaczny.

Oceniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy, Dolnośląski WIIH odpowiednio uwzględnił fakt, iż miało już miejsce dwukrotne naruszenie przez stronę przepisów o jakości handlowej w ciągu 24 miesięcy.

Organ pierwszej instancji określając wysokość kary wziął prawidłowo pod uwagę przesłankę wielkości obrotów strony. W myśl rozdziału 7 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672 z późn. zm.), strona kwalifikuje się do kategorii „pozostałych przedsiębiorców”.

Podsumowując, Prezes UOKiK uważa, że organ pierwszej instancji w sposób właściwy wykonał dyspozycję przepisu z art. 40 ust. 5 ustawy o jakości handlowej i brak jest podstaw do kwestionowania ustaleń Dolnośląskiego WIIH w tym zakresie.

W przedmiotowej sprawie najniższy możliwy wymiar kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej wynosi 1.000 zł, natomiast najwyższy [...] zł, wyrażony jako nie więcej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym

poprzedzającym rok nałożenia kary (tj. 10% z zł). W niniejszej sprawie stronie wymierzono karę w wysokości 1.000 zł a więc najniższą z możliwych. Ustawodawca nie przewidział odstępstwa od wymierzenia kary w przypadku stwierdzenia wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych. Nie ma także możliwości wymierzenia kary niższej niż 1.000 zł. Ponadto zaznaczyć należy, że ustalając karę w minimalnej wysokości, organ pierwszej instancji uwzględnił również, wbrew temu co twierdzi strona, niewielką wartość wprowadzonych do obrotu towarów, w przeciwnym razie kara z pewnością byłaby wyższa. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona kara jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży dostępne były tylko artykuły rolno-spożywcze odpowiadające jakości handlowej, w tym bez znamion zafałszowania, a także będzie najmniej uciążliwa z możliwych dostępnych środków. Jednocześnie wymierzona kara spełnia funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając kontrolowanego do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, zwłaszcza z uwagi na wykazane powyżej niedopełnienie należytej staranności co do zapewnienia rzetelnej informacji o nazwie, ilości i trwałości produktu.

W związku z powyższym, zdaniem Prezesa UOKiK, Dolnośląski WIIH wydając zaskarżoną decyzję działał w sposób wszechstronny i uwzględniający interes strony oraz rozważył wszelkie okoliczności sprawy, jak również przy ustalaniu wysokości kary dokonał prawidłowej oceny poszczególnych przesłanek wymienionych w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej. Z kolei argumenty przedstawione przez stronę jak i zawarty w odwołaniu wniosek o zmianę klasyfikacji stopnia szkodliwości czynu i zmniejszenie wartości wymierzonej kary, należy uznać za niezasadne, zarówno w świetle ustaleń kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na gruncie ustawy o jakości handlowej. Stąd też postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe a zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749, z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Drogeria i Market Grupa EKO Sp. z o.o.
ul. Komandorska 147
53-343 Wrocław
2. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej we Wrocławiu
3. a/a